

Kattkommando syd

Birgitta har viggt sitt liv åt att beskydda katterna

Birgitta Carlsson i Rödeby har ett genuint intresse för djur. Större delen av sitt liv har hon arbetat för Djurens rätt och i jobbet upptäckte hon problemet med hemlösa katter, för vilka lösningen ofta blev döden. För att skydda dem startade hon Kattkommando syd för snart nio år sedan. Intresset och behovet mynnade ut i Hökamåla Katthotell. Där har Birgitta förutom hemlösa katter även nio egna.

Med ett djupt engagemang för djurens säkerhet är Birgitta än idag anställd på Djurens rätt. Där var hon också ordförande mellan 1977 och 1993. I arbetet reagerade hon på hur ofta man sköt vildd och hemlösa katter. För att skydda dem bestämde sig Birgitta för att starta en räddningsorganisation. Tillsammans med två andra drog hon igång Kattkommando Syd, KKS, år 2000. Arbetet är ideellt och täcker idag hela Blekinge, delar av Småland och Skåne, samt Västerås och Stockholm.

– Från början var det inte meningen att det skulle bli så stort. Vi började i Karlskrona men allteftersom problemet vuxit har organisationen gjort detsamma, säger Birgitta.

– Någon måste ju ta ansvar. Det föll liksom naturligt i mitt arbete på Djurens rätt. På samma sätt som vi i den organisationen arbetar för djurens rättigheter, arbetar KKS för katternas. Vi vill säkra deras liv.

Öppnade katthotell

I takt med behovet utvecklades KKS och katthemmen har blivit fler. 2004 öppnade Birgitta Hökamåla Katthotell i Rödeby. Sitt arbets-säte för Djurens rätt har hon i Stockholm, men kan oftast jobba hemifrån - något hon uppskattar då det ger mycket tid med katterna. På området i Hökamåla får hon ha fjorton katter, samt fyra i karantän.

– Reglerna säger en katt per kvadratmeter. Därför bestämde man fjorton, men med tanke på ytan hade jag fått ha några till, säger Birgitta.

Utöver katthotellets gäster

Det är viktigt att katterna har sin frihet så att de kan vara både ute och inne. Filter och kuddar finns placerade lite varstans vilket passar ypperligt för en liten tupplur..

har hon nio egna. På området finns två husvagnar, en utegård med öppningar för katternas in- och utpassering, samt en karantän.

– De nya katterna måste skiljas från dem som varit här tidigare, då de kan dra in sjukdomar. För att undvika smitta får de vara åtskilda från de andra i tre veckor.

Nyinkomna katter avmaskas, avskabbas och registreras.

– Många av katterna som suttit i karantän har sedan gått direkt till permanenta hem, vilket är det bästa, säger Birgitta.

Kämpar mot problem

Att driva organisationen är långt ifrån gratis. Under 2007 hade KKS en omsätt-

ning på 2,3 miljoner. 700 000 av dem var lönebidrag från staten för tre anställda och 1,3 miljoner gick till mat och veterinärvgifter.

– Även om organisationen har en ganska bra inkomst är kostnaderna ändå högre. Men trots ekonomiska brister hittar vi alltid sätt att få in pengar för att hjälpa en katt, säger Birgitta.

Ärenden som kommer in till KKS rör till stor del hemlösa katter och kolonier. I vissa fall kommer även privatpersoner och lämnar sin katt på grund av allergi, flytt eller att de tröttnat på sitt husdjur. Problemet med vildd och oönskade katter är mycket stort.

– Vi maktar inte med att placera alla katter som kom-

Fyra av katterna på Birgittas gård är nyinkomna och sitter därför i karantän. Busiga och äventyrslystna är de ändå.

mer in, men vi avlivar aldrig någon. Vi hittar andra lösningar. Under 2007 placerade vi 800 katter i permanenta hem. Vi fick in ett par hundra till men de placerade vi i stödhem, säger Birgitta.

Ett stödhem för katter fungerar som ett tillfälligt boende. Katten kan stanna kvar permanent, men då får KKS stå för veterinärkostnaderna.

Vill ha utländsk teknik
Organisationen arbetar ock-

så med att minska antalet oönskade katter.

– I Blekinge har vi kunnat gå in och ta hand om kattkolonier genom kastrering. Organisationen eftersträvar ständigt ett effektivare arbete och söker nya lösningar. TNR (Trap, Nurture, Release) är en metod som använts i andra delar av världen och en teknik som Birgitta skulle vilja tillämpa även i Sverige. Den går ut på att katterna fångas in, matas, vårdas och släpps fria.

– Det skulle framförallt gynna kolonikatter. Egentligen mår de bättre om de får fortsätta vara ute efter kastrering eftersom de är vana vid det. Med regelbunden matning skulle de klara sig, men problemet är att det ses som en sanitär olägenhet.

Birgitta menar att tekniken TNR-tekniken är bra och skulle kunna fungera även här. Ett problem är att flera intressen står emot varandra, vilket gjort att metoden ännu inte vunnit gehör i Sverige.

– Vårt engagemang är att se till katternas rättigheter. Men det finns en lag som säger att man får tåla att två katter går in på tomten och skitar ner. Eftersom det med denna metoden kan bli fler, är det svårt att genomföra en sådan förändring.

Problemet med hemlösa katter är stort. Birgitta och KKS arbetar för katternas rättigheter och säkrar deras liv. Hon har varit med sedan starten 2000 och arbetar ständigt för att förbättra katternas levnadsvillkor. – Någon måste ta ansvar, säger hon.

TEXT OCH FOTO:
HELENA JACOBSSON